

kunne indanke sessionsafgørelser, som en tilfredsstillende nydannelse i dansk værnepligtslovgivning; men da forslaget på andre meget væsentlige punkter indeholder bestemmelser, som mindretallet må modsætte sig, har dette dog ikke kunnet tiltræde flertallets indstilling. Mindretallet må for det første pege på den i § 3 omhandlede bestemmelse, hvorefter straffede personer under visse omstændigheder skal kunne udelukkes fra tjeneste i forsvaret.

Grænsen, som hidtil har været sat ved fængsel i 4 måneder eller, derover, foreslås nu forhøjet til 5 måneder. Da spørgsmålet om udelukkelse af sådanne straffede personer afgøres efter et skøn over, hvorvidt de pågældende må anses som *karaktærmæssigt* uegnet til soldatertjeneste, finder mindretallet det uforsvarligt at forhøje den nævnte grænse som nu foreslået. Da man ikke kan have noget sikkert kriterium for bedømmelsen af vedkommendes karakteregenskaber, burde den hidtil gældende straffegrænse efter mindretallets opfattelse derfor snarere sænkes end forhøjes.

Da forholdet ydermere er det, at man nu ønsker at sænke værnepligtsalderen med 1 år, vil risikoen for, at personer af den nævnte art påvirker de øvrige indkaldte i uheldig eller endog skadelig retning, blive så meget større. Hensynet til de mange bør i et så alvorligt anliggende som det, der er tale om her, ubetinget gå foran hensynet til den enkelte.

Endvidere må mindretallet modsætte sig den i § 11 foreslåede bestemmelse om fremtidig at lade sessionspligten indtræde i det år, hvori den værnepligtige fylder 18 år, i stedet for som hidtil i det år, hvori han fylder 19 år. Når der efter hidtil gældende lov har kunnet udskrives ca. 30 000 unge pr. år, må dette kunne fyldestgøre forsvarets behov, så meget mere som manglen på forsvarlige indkvarteringsmuligheder og due-lige befalingsmænd stadig er meget stor. Hertil kommer, at den foreslåede sænkning af værnepligtsalderen i mangfoldige tilfælde vil gribe forstyrrende ind i de unges uddannelse.

Endelig må mindretallet beklage flertallets afvisende holdning overfor mindretallets ønsker i spørgsmålet om sessionskommissionernes sammensætning. Med de krav, militærtjenesten i dag stiller til den værne-

pligtige ungdom, er man fra alle sider enig om det ønskelige i at gøre sessionsbehandlingen så betryggende som overhovedet muligt. Ud fra denne betragtning har mindretallet fundet det ønskeligt, at såvel sessionslægen som en psykolog tiltrådte kommissionerne som faste medlemmer af disse; dette har flertallet imidlertid ikke kunnet tiltræde.

Da mindretallet i det hele ikke har fundet tilslutning til sine synspunkter, kan det som allerede anført ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ændringsforslag.

Af indenrigs- og boligministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Enhver dansk mand er værnepligten undergivet.

Stk. 2. Den, der tillige er statsborger i et fremmed land, kan ved gensidig overenskomst fritages for værnepligten.“

Til § 2.

2) Stk. 2 affattes således:

„Indenrigs- og boligministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren tillade, at personer, der ikke i medfør af § 1 er værnepligten undergivet, må indtræde i tjeneste i forsvaret. Tilladelsen kan gives, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, og hvor ingen overenskomst med fremmed stat er til hinder. Den, der har opnået sådan tilladelse, er herefter underkastet værnepligt efter de herom almindeligt gældende regler, så længe han er bosat her i landet; indenrigs- og boligministeren kan dog efter forhandling med forsvarsministeren fastsætte fravigelser herfra.“

Til § 9.

3) Stk. 1 affattes således:

„De af sessionen i medfør af § 8, stk. 2, a—c, truffne afgørelser kan prøves ved domstolene. Sag herom anlægges på indenrigs-